

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

lauantai 6.7.2024
lähetykseurat klo 15.30
Sakari Löytty

Risti kutsuu ja lähettää

Aurinko laskee nopeasti ja päivän kuumuus hellittää. Tulee ilta. Eteläisen Afrikan taivas tummenee ja siihen piirtyy tähtikartta. Ennen levolle käymistä katse hakee tuttua tähtikuviota. Missä se onkaan? Etelän risti. Ristin muotoinen tähdistö, josta hahmottuva poikkipuu on hieman vasemmalle kallellaan. Viides tähti on himmeämpi kuin muut. Viisi tähteä kuin Kristuksen haavat. On se siellä ja mieli rauhoittuu. Elämme ristin alla, sen suojassa ja siunaamina. Risti loistaa kaikille tasapuolisesti.

Ristin alla olemisesta nousee kaksi mielikuvaa. ”Ristin luona kiusatulla paras paikka on”, kirjoittaa Erkki Leminen runossaan. Viime elokuussa edesmennyt ystäväni Tarvo Laakso lauloi: ”Krusifiksin juurella, alan alusta. Alla suuren armahduksen.” Ristin juurella syntinen elää lähellä Kristusta, armon varassa, saaden mahdollisuuden aina aloittaa alusta.

Toinen mielikuva on olla ristin alla, kantamassa sitä. Jeesus sanoo: ”Joka tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua” (Luuk. 9:23). Kun Jeesus itse ei enää jaksanut kantaa ristiään, kun Jumala, Ihmisen Poika väsyi, toinen ihminen auttoi kantamaan sitä. Ristiä, taakkaa ei tarvitse kantaa yksin.

Juhannusaattona 24. kesäkuuta 1868, kun ensimmäiset suomalaiset lähetystyöntekijät lähtivät Helsingin satamasta kohti Afrikkaa, he varmasti rukoilivat purjeisiin suotuisia tuulia. Samoin tekivät kaikki eri Euroopan maista kohti eteläistä Afrikkaa suunnanneet monien lähetysjärjestöjen työntekijät. Jossakin kohtaa Atlantilla, Kravun kääntöpiirin sivuutettuaan he saattoivat käyttää navigointiin Etelän ristiä. Risti kutsui ja osoitti suunnan.

Vuosien mittaan näiden lähtijöiden työn tuloksena syntyi ja kasvoi ne 15 luterilaista kirkkoa, jotka nykyään muodostavat Eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen yhteisön Lucsan. Yksi yhteisön jäsenmäärältään suurimmista kirkoista on Namibian evankelis-luterilainen kirkko, jonka vaiheissa me suomalaiset olemme olleet mukana 154 vuotta. Tämä yhteisö määrittelee yhdeksi arvoistaan ubuntu: ”Minä olen koska me olemme.” Ajatus jatkuu: ”Ja me kaikki olemme, koska Jumala on meidät rakkaudessaan luonut. Siitä rakkaudesta me julistamme ja sen vuoksi sitoudumme kantamaan niiden taakkoja, jotka eivät siihen itse pysty.” Lucsan diakoniatyössä on kehitetty keinoja helpottamaan heikommassa asemassa olevien elämää, ehkäisemään sukupuolittunutta väkivaltaa, puolustamaan naisten ja lasten oikeuksia sekä voimaannuttamaan työntekijöitä kohtaamaan ilmaston lämpenemisestä tai sosiaalisesta epäoikeudenmukaisuudesta aiheutuvia haasteita. Kirkon profeettainen ääni kuuluu, ei ehkä äänekkäänä huutona, mutta puolesta puhuen. Sen vaikutus näkyy palveluna, lähimmäisen taakan kantamisena.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Etelä-Afrikkalainen virsirunoilija Gertrud Tönsing on kääntänyt vanhan saksalaisen Georg Josephin v 1693 säveltämän virren Morgenstern auf finstre Nacht kontekstuaaliseen muotoon. Aamutähti pimeässä yössä on vaihtunut Etelän ristiin, joka loistaa jokaiseen särkyneeseen sydämeen. Se luo toivoa uudesta alusta ja sovinnosta Jumalan kanssa Kristuksen kautta ja ihmisten kesken, niin ettei kenenkään tarvitse olla yksin.

*Pointers, show a world of pain
Where it can find hope again,
Lowly manger, cross so bare,
God so weak, to show His care.*

Osoittimet näyttävät maailman tuskan
ja mistä se löytää toivon
alhainen seimi, paljas risti,
Jumala itse heikkona, näyttääkseen huolenpitonsa.

Etelän ristin voi erottaa sen lähellä erottuvasta niin kutsutusta Valerististä, kun tunnistaa kaksi kirkasta osoitintähteä, Southern pointers. Ne erottuvat kirkkaana rististä alaviistoon vasemmalla. Merenkulkijat saattoivat määrittellä etelän tarkemmin vetämällä kaksi risteävää janaa. Toinen kulkee ristin pystylinjasta alas ja toinen vedetään osoitintähtiin nähden niiden välistä suorassa kulmassa. Piste, jossa nämä kaksi janaa kohtaavat, osoittaa eteläisen taivaannavan paikan. Tönsingin virsitekstissä mainitut osoittimet näyttävät suunnan alas, niiden ihmisten luo, joille toivon sanoma on vietävä ja joiden päälle loistaa Jumalan armo.

Virsi päättyy sanoihin:

*Bring, O Christ, Your love and light
That I might spread hope in night.*

Anna, Kristus rakkautesi ja valosi
Että voin levittää toivoa yössä.

Suomalaisten yhteys ja ystävyys etelään, Namibian kristittyjen kanssa jatkuu. Työtä tehdään nyt Eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen yhteisön kautta ja yhdessä sen kanssa. Me voimme kaikki sanoa, minä olen koska me, yhdessä kumppaneittemme kanssa, me olemme Kristuksen maailman laaja kirkko, riippuvaisia toisistamme. Risti loistaa toivoa ja rakkautta kaikille tasapuolisesti, se kutsuu, osoittaa suunnan ja lähettää. Sen alla ei tarvitse olla yksin ja taakkoja on näin helpompi yhdessä kantaa.